

عنوان مقاله:

کاربست عناصر طبیعت در توصیف اندیشه های بدبینانه عباس محمود عقاد

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و ادبیات عربی، دوره 14، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

پیمان صالحی - دانشیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه ایلام، ایران.

مهران معصومی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات عربی دانشگاه رازی کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

عباس محمود عقاد یکی از سردمداران مکتب رومانتیک در مصر با تکیه بر اصول رومانتیسم و استفاده از پدیده های طبیعت، اوضاع و حوادثی را به تصویر کشیده است که بر زندگی فردی و اجتماعی وی تأثیرات منفی فراوانی را برجای گذاشته بودند. این پژوهش با رویکردی توصیفی-تحلیلی، عناصری را که عقاد برای بیان دیدگاه های بدبینانه خود در این زمینه به کار برده، به همراه علل آنها مورد بررسی قرار داده است. نتایج نشان از آن دارد که عواملی چون شکست عشقی، فرا رسیدن روزگار پیری، مرگ عزیزان، ظلم و ستم و حوادث ناگواری که برای سرزمین عقاد رخ داد، موجب ظهور بدبینی در اشعار او شد. تجربه های تلخ عقاد در بستر دنیای عشق و عاشقی موجب شده است تا با پناه بردن به طبیعت و جلوه های آن، احساس درونش را تجلی بخشد. وی که روزهای تلخ جوانی اش را سپری کرده است، عمر فنا شده خویش را به درختی تشبیه کرده که برگ های سبزش را که نشانه ای از زندگی، امید و جوانی است، خشکیده می بیند. او ظلم و ستم را فراگیر می بیند؛ اما چون خود را در مقابل آن ناتوان می یابد، با سرودن اشعاری پر از شکوه، افکار خود را بیان می کند بلکه مرهمی بر دردهایش باشد. غلبه نگاه بدبینانه بر اندیشه عقاد موجب شده عنصری همچون خاک را که رمزی برای حفاظت از وطن است، ستمگری خطاب کند که ظالمانه جوانان را به کام مرگ می کشاند. استفاده از پدیده های طبیعت چون بهار، خورشید، ماه، ستاره، صحرا، خاک، پرندگان و... ویژگی شاخص آن دسته از شعرهای این شاعر است که صبغه بدبینی بر آنها غلبه دارد.

کلمات کلیدی:

عباس محمود عقاد، شعر معاصر عربی، بدبینی، پدیده های طبیعت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1633597>

